

[Jimmy Stahr]

socialdemokratiets generelle holdning til frihedsstraf. Jeg ville gerne have, at vi bl.a. diskuterer rammene omkring berigelsesforbrydelser i forhold til f.eks. voldsforbrydelser.

På den baggrund kan det selvfølgelig synes bagvendt, at vi alligevel støtter justitsministerens aktstykke nr. 20, som altså giver mulighed for at åbne fængselsceller. Det er nu ikke så bagvendt endda. Som jeg sagde før, er alternativer til frihedsstraffe ikke noget, der kan indføres fra den ene dag til den anden. Selv meget optimistisk må vi regne med, at der vil gå en 2-3 år, før virkningerne af selv de mest vidtgående ændringer vil begynde at vise sig, og selv efter disse år vil der næppe vise sig et drastisk fald i antallet af indsatte. Man må nok nærmere forestille sig noget, der ligner en jævnt faldende kurve. Det betyder, at der kan gå op til 4 år, før der bliver tale om, at fængselsafdelinger eventuelt kan lukkes. Derfor er det i den aktuelle situation nødvendigt med de udvidelser, som justitsministeren har ansøgt finansudvalget om. Jeg skal nøjes med at nævne to væsentlige grunde.

For det første er der i øjeblikket et pres på fængsler og arresthuse, som både for de ansatte og for de indsatte er ret problematisk. Ingen af os, der har besøgt anstalterne, har kunnet undgå at mærke det pres.

For det andet, og det er måske nok så vigtigt, er det i mange tilfælde en ekstra straf for de dømte, at de i stedet for at kunne få deres dom overstået må gå og vente i månedsvis. Det er en ringe trøst for dem, at vi ad åre indfører nogle alternativer til frihedsstraf. Der er jo ikke tale om, at vi efter ministerens ansøgning bygger anstalter, bygger nye fængsler, der vil være ubrugelige om få år. Der er primært tale om nogle ansættelser og uddannelsesinitiativer, som ikke er tabt på gulvet, selv om vi senere laver reformer.

Jeg synes ikke mindst, at hensynet til de allerede dømte må veje meget tungt i denne sag, og jeg skal derfor udtale socialdemokratiets støtte til aktstykket.

Nathalie Lind (V):

Justitsministeren har ansøgt finansudvalget om udvidelse af antallet af fængselsfunktionærer og om åbning af arresthuse og nogle tidligere nedlagte fængselsafdelinger, fordi

der som bekendt er et betydeligt antal mennesker, der i øjeblikket venter på afsoning, hvoraf hovedparten jo er dem, der er dømt for spirituskørsel.

Denne ansøgning har så socialistisk folkeparti og Danmarks retsforbund benyttet til at rejse den forespørgsel, vi behandler i dag. De spørger for det første helt generelt, hvilke tanker ministeren har gjort sig om at afløse en del af fængselsstraffene med andre former for kriminalforsorg, og for det andet, hvorledes muligheden for resocialisering af de indsatte indgår i overvejelserne.

Må jeg om venstres holdning til dette sige: vore medlemmer af finansudvalget vil behandle aktstykket og vil søge at finde frem til den løsning, man økonomisk og i øvrigt finder er mest rigtig, for at man kan komme det alvorlige ventetidsproblem, som vi erkender der er, til livs. Derfor er det ikke min agt her i dag at gå nærmere ind på denne side af sagen. Egentlig undrer det mig lidt, at de to partier benytter denne lejlighed til at starte en kriminalpolitisk debat, for jeg kan ikke se, at der er noget nyt materiale eller nye oplysninger, som folkettinget har, som grundlag for en sådan debat.

Vi har f.eks. ikke de oplysninger, der skal til, for at vi virkelig kan vurdere, om samfundstjeneste f.eks. skal indføres som et nyt element i dansk strafferetspleje. Vi fik ganske vist for nylig, for vel tre uger siden, en rapport fra justitsministeren udarbejdet af en arbejdsgruppe, som straffelovrådet principielt erklærer sig indforstået med. Vi har haft et samråd, som det også blev sagt, om denne sag.

Men for at der ingen misforståelser skal være, vil jeg meget gerne klart have sagt, at jeg i hvert fald tydeligt har givet udtryk for, at vi ikke kan tage stilling på det foreliggende grundlag til denne arbejdsgruppes betænkning og heller ikke til en forsøgsordning. Jeg hørte ministeren sige nu, at der i retsudvalget var en positiv holdning, og så kan ministeren jo vurdere det mere eller mindre positivt, det vil denne debat vel også nok afsløre lidt om. Jeg vil bare sige, at mens jeg under den forrige debat ligesom lidt stærkt måske sagde, at justitsministeren havde brugt alt for lang tid til høring, så får vi altså her præsenteret en rapport, som ikke har været ude til bedømmelse i øvrigt, det siger ministeren også nu selv, hverken hos organisatio-